

ÎNCHEIERE

14 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Pavalachi Pavel, reprezentat de avocatul Plămădeală Tamara,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Pavalachi Pavel împotriva SRL "Bristar Grup", intervenient accesoriu SRL "Stabilimobil" cu privire la declararea nulității contractului și obligarea restituirii sumei,

împotriva deciziei din 20 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Pavalachi Pavel și menținută hotărârea din 30 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru),

c o n s t a t ă :

La 25 iulie 2017, Pavalachi Pavel a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL "Bristar Grup", intervenient accesoriu SRL "Stabilimobil" cu privire la declararea nulității contractului de cesiune nr.21596 din 28 decembrie 2012, obligarea restituirii sumei de 13 000 euro și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată, a indicat că a încheiat cu SRL "Bristar Grup", contractul de cesiune nr.21596 din 28 decembrie 2012, care avea ca obiect un bun viitor și anume apartamentul nr.XX din mun. Chișinău, str. XXXX, specificând că SRL "Bristar Grup", a cesionat drepturile sale ce rezultă din contractul de investire în construcția spațiului locativ nr.38-BN/18/13 din 05 decembrie 2012 încheiat între SRL "Stabilimobil" și SRL "Bristar Grup".

Până la încheierea contractului de cesiune, i-a fost prezentată în original confirmarea nr.01-158 din 26 decembrie 2012, conform căreia SRL "Bristar Grup", a achitat integral prețul contractul de investire, specificând că aceasta a fost un factor decisiv la încheierea contractului de cesiune.

Conform contractului de cesiune, a achitat în total suma de 13 000 de euro, iar ultima rată urma să o achite în termen de 10 zile din momentul eliberării de către SRL "Bristar Grup" a documentelor necesare pentru înregistrarea dreptului de proprietate asupra apartamentului, specificând că prin încheierea Curții de Apel

Chișinău din 12 ianuarie 2017 (dos. nr.2i-925/16), a fost intentată procedura de insolvență în privința debitorului SRL "Stabilimobil".

A depus cererea de validare a creanței, care în temeiul contractului de investiție, constituie suma de 14 271 de euro, specificând că creanța sa a fost validată parțial, și anume, din suma de 275 538,90 de lei, a fost validată doar suma de 125 334,80 de lei, iar restul sumei de 50 204,10 de lei, nu a fost admisă.

Ulterior, reclamantul s-a adresat către administratorul autorizat Munteanu Oleg, pentru a clarifica din care motive creanța nu a fost validată integral, iar prin răspunsul nr. 01/R din 20 iunie 2017, i-a fost comunicat faptul că SRL "Bristar Grup" nu a achitat integral suma contractului de investiție în construcția spațiului locativ.

Reclamantul a specificat că, există două temeiuri legale de declarare a nulității contractului de cesiune, astfel, acesta a fost încheiat existând o eroare considerabilă față de calitățile substanțiale ale obiectului actului juridic, mai mult ca atât SRL "Bristar Grup" și SRL "Stabilimobil" au avut un comportament dolosiv, prezentând la încheierea contractului o confirmare care nu corespunde realității.

Prin hotărârea din 30 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia din 20 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Pavalachi Pavel și menținută hotărârea din 30 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Pentru a decide astfel instanțele ierarhic inferioare au reținut în hotărârile sale că, prin înscrisul nr.01-158 din 26 decembrie 2012, SRL "Stabilimobil" a confirmat că, obligațiile stipulate în contractul de investiție în construcția spațiului locativ nr.38-BN/18/13 din 05 decembrie 2012, pentru construcția apartamentului nr.XX, nr. cadastral XXXX, au fost executate integral de către SRL "Bristar Grup".

Conform pct.1.1 și 2.3 al contractului de investiție în construcția spațiului locativ nr.38-BN18/13, rezultă că SRL "Bristar Grup" urma să achite prețul apartamentelor contractate ulterior datei semnării contractelor de investiție, prin livrarea de beton în timp. Iar, conform actului de verificare a restanței pentru perioada 01 ianuarie 2012 – 31 decembrie 2016, valoarea totală a betonului livrat de către SRL "Bristar Grup" constituie suma de 2 213 958 lei, fapt ce denotă că la momentul încheierii contractului de cesiune nr.21596 din 28 decembrie 2012 SRL "Bristar Grup", a achitat integral creanța cesionată, or, repartizarea sumei nominalizate de către administratorul insolvenței reieșind și din contractarea și a celorlalte apartamente, nu poate fi imputată SRL "Bristar Grup".

Instanțele au evidențiat că, modificarea raporturilor între SRL "Bristar Grup" și SRL "Stabilimobil", ca rezultat al stopării executării lucrărilor de construcție și intentării procedurii de insolvență a SRL "Stabilimobil", nu generează obligațiuni față de părți, or, ultimul și-a executat obligația de achitare a prețului creanței cesionate.

Deși instanța de insolvență a validat doar parțial creanța reclamantului, ultimul nu a contestat tabelul creanțelor, instanțele ierarhic inferioare reținând în acest sens prevederile art. 123 al Codului de procedură civilă, potrivit căruia faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sunt obligatorii pentru

instanța care judecă cauza și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleași persoane.

La 16 decembrie 2020 (prin poștă electronică) și la 24 decembrie 2020, Pavalachi Pavel, reprezentat de avocatul Plămădeală Tamara, a declarat recurs împotriva deciziei din 20 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel la emiterea deciziei a interpretat în mod eronat legea, iar aprecierea probelor a fost una arbitrară.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 20 octombrie 2020, expediată părților la 30 noiembrie 2020, fără a se cunoaște cu certitudine data recepționării acestuia, iar recursul a fost declarat la 16 și la 24 decembrie 2020. Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Pavalachi Pavel, reprezentat de avocatul Plămădeală Tamara, inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Pavalachi Pavel, reprezentat de avocatul Plămădeală Tamara, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul

evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ a recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Pavalachi Pavel, reprezentat de avocatul Plămădeală Tamara.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Pavalachi Pavel, reprezentat de avocatul Plămădeală Tamara.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Mardari